

Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

► B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Ιουλίου 1985

για τον καθορισμό των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εγγυήσεων για τα γεωργικά προϊόντα

(ΕΕ L 205 της 3.8.1985, σ. 5)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u>	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1181/87 της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 1987	L 113	31	30.4.1987
► <u>M2</u>	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3745/89 της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 1989	L 364	54	14.12.1989
► <u>M3</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3403/93 της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 1993	L 310	4	14.12.1993
► <u>M4</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1932/1999 της Επιτροπής της 9ης Σεπτεμβρίου 1999	L 240	11	10.9.1999
► <u>M5</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 673/2004 της Επιτροπής της 13ης Απριλίου 2004	L 105	17	14.4.2004
► <u>M6</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1713/2006 της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 321	11	21.11.2006
► <u>M7</u>	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1913/2006 της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2006	L 365	52	21.12.2006

Διορθώνεται από:

- C1 Διορθωτικό ΕΕ L 294 της 30.11.1993, σ. 32 (2220/85/ΕΕC)

Σημείωση: Αυτή η κωδικοποιημένη έκδοση περιέχει αναφορές στην ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα ή/και στο Ecu, οι οποίες, από την 1η Ιανουαρίου 1999, πρέπει να θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 162 της 19.6.1997, σ. 1)· διορθωτικό στην ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2220/85 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 22ας Ιουλίου 1985

για τον καθορισμό των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εγγυήσεων για τα γεωργικά προϊόντα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1018/84 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 5, το άρθρο 8 παράγραφος 4, το άρθρο 12 παράγραφος 2, το άρθρο 15 παράγραφος 3 και 5 και το άρθρο 16 παράγραφος 6, και τις αντίστοιχες διατάξεις των άλλων κανονισμών σχετικά με την κοινή οργάνωση αγορών για τα γεωργικά προϊόντα, καθώς και τις άλλες διατάξεις των κανονισμών σχετικά με την κοινή οργάνωση αγορών οι οποίες, για την πρακτική εφαρμογή τους, απαιτούν τη σύσταση εγγυήσεων,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 525/77 του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 1977 περί καθιέρωσης καθεστώτος ενισχύσεως στην παραγωγή για τις κονσέρβες ανανά ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1699/85 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 8,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1079/77 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εισφοράς συνυπευθυνότητας και μέτρων προς διεύρυνση των αγορών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1302/85 ⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2169/81 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1981 περί καθορισμού των γενικών κανόνων όσον αφορά το καθεστώς (SIC! καθεστώς) ενίσχυσης για το βαμβάκι ⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1462/84 ⁽⁸⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1431/82 της 18ης Μαΐου 1982 περί ειδικών μέτρων για τα πίσα, τα κουκιά, τα φούλια και τα γλυκά λούπινα ⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1485/85 ⁽¹⁰⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1677/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τα νομισματικά εξισωτικά ποσά στο γεωργικό τομέα ⁽¹¹⁾, και ιδίως το άρθρο 12,

Εκτιμώντας:

ότι πολλές διατάξεις των γεωργικών κανονισμών της Κοινότητας απαιτούν τη σύσταση εγγυήσεων για να εξασφαλισθεί η καταβολή της οφειλής σε περίπτωση που δεν έχει τηρηθεί μια υποχρέωση· ότι η πείρα,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 107 της 19. 4. 1984, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 73 της 21. 3. 1977, σ. 46.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 163 της 22. 6. 1985, σ. 12.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 131 της 26. 5. 1977, σ. 6.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 137 της 27. 5. 1985, σ. 9.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 211 της 31. 7. 1981, σ. 2.

⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 142 της 29. 5. 1984, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 162 της 12. 6. 1982, σ. 28.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 151 της 10. 6. 1985, σ. 7.

⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 6.

▼B

εντούτοις, έδειξε ότι η απαίτηση αυτή ερμηνεύεται στην πράξη με πολύ διαφορετικούς τρόπους· ότι, ως εκ τούτου, για να αποφευχθούν άνισες συνθήκες ανταγωνισμού, πρέπει να διευκρινισθεί πληρέστερα η απαίτηση αυτή·

ότι πρέπει να διευκρινισθεί κυρίως η μορφή της εγγύησης·

ότι πολλές διατάξεις των γεωργικών κανονισμών της Κοινότητας προβλέπουν ότι η εγγύηση που έχει συσταθεί καταπίπτει, εφόσον δεν τηρείται η υποχρέωση για την οποία έχει συσταθεί, χωρίς να γίνεται διαχωρισμός μεταξύ της αθέτησης πρωτογενών απαιτήσεων και της αθέτησης δευτερογενών ή τριτογενών απαιτήσεων· ότι για λόγους δίκαιης μεταχείρισης, πρέπει να διαχωρισθούν οι συνέπειες μη τήρησης πρωτογενούς απαίτησης και οι συνέπειες μη τήρησης δευτερογενούς ή τριτογενούς απαίτησης· ότι, ιδιαίτερα, πρέπει να προβλεφθούν οι περιπτώσεις που επιτρέπεται η κατάπτωση μέρους μόνον της εγγύησης όταν έχει πράγματι τηρηθεί η πρωτογενής απαίτηση, αλλά σημειώθηκε μικρή υπέρβαση του ορίου για την τήρησή της ή όταν δεν έχει τηρηθεί τριτογενής απαίτηση·

ότι οι συνέπειες της μη τήρησης μιας υποχρέωσης δεν πρέπει να αποτελεί αντικείμενο διαχωρισμού με βάση την καταβολή ή μη της προκαταβολής· ότι, κατά συνέπεια, οι εγγυήσεις που συστήνονται έναντι προκαταβολής διέπονται από ιδιαίτερους κανόνες·

ότι οι δαπάνες για τη σύσταση εγγύησης που βαραίνουν, τόσο το μέρος που συστήνει την εγγύηση όσο και την αρμόδια αρχή, μπορεί να είναι δυσανάλογες σε σχέση με το ποσό, την καταβολή του οποίου διασφαλίζει η εγγύηση, εφόσον τούτο είναι κατώτερο από ένα ορισμένο όριο· ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει, ως εκ τούτου, να έχουν το δικαίωμα να μην απαιτούν εγγύηση καταβολής ποσού κατώτερου από το όριο αυτό· ότι, εξάλλου, η αρμόδια αρχή πρέπει να εξουσιοδοτείται να μην απαιτεί εγγύηση όταν η φύση του προσώπου που είναι υπεύθυνο για την τήρηση των υποχρεώσεων καθιστά άσκοπη μια τέτοια αίτηση·

ότι μια αρμόδια αρχή πρέπει να έχει το δικαίωμα να αρνείται ή να αντικαθιστά την προσφερόμενη εγγύηση όταν δεν τη θεωρεί ικανοποιητική·

ότι, αν δεν υπάρχουν άλλες σχετικές διατάξεις, πρέπει να ορισθεί προθεσμία για την παροχή της απαιτούμενης απόδειξης για αποδέσμευση του ποσού της εγγύησης·

ότι, όσον αφορά την αντιπροσωπευτική τιμή που χρησιμοποιείται για τη μετατροπή του ποσού της εγγύησης, που είναι εκφρασμένο σε ECU, σε εθνικό νόμισμα, πρέπει να καθοριστεί η γενεσιουργός αιτία που αναφέρεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1676/85 του Συμβουλίου της 11ης Ιουνίου 1985 σχετικά με την αξία της λογιστικής μονάδας και των συντελεστών μετατροπής που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽¹⁾·

ότι πρέπει να καθορισθεί η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται εφόσον καταπίπτει μια εγγύηση·

ότι, η Επιτροπή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παρακολουθεί την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με τις εγγυήσεις·

ότι ο παρών κανονισμός καθορίζει του κανόνες που εφαρμόζονται γενικά σε όλους τους τομείς κα (SIC! και) σε όλα τα προϊόντα, εκτός των περιπτώσεων διαφορετικής ρύθμισης που προβλέπεται από την ειδική κοινοτική νομοθεσία· ότι οι ειδικοί κανόνες, που καθορίζονται για κάθε τομέα, θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται μέχρις ότου καταργηθούν ή τροποποιηθούν·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 164 της 24. 6. 1985, σ. 1.

▼B

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη των σχετικών Επιτροπών Διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Πεδίο Εφαρμογής του Κανονισμού**▼M5***Άρθρο 1*

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες που διέπουν τις εγγυήσεις που παρέχονται είτε των ακολούθων κανονισμών είτε δυνάμει κανονισμών εφαρμογής, εκτός αντιθέτων διατάξεων των εν λόγω κανονισμών:

α) κανονισμοί που αφορούν την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα ορισμένων γεωργικών προϊόντων:

— κανονισμός αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου (λιπαρές ουσίες) *1,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 του Συμβουλίου (σπόροι για σπορά) *2,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου (χοίρειο κρέας) *3,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2771/75 του Συμβουλίου (αυγά) *4,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2777/75 του Συμβουλίου (κρέας πουλερικών) *5,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου (σιτηρά) *6,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου (ακατέργαστος καπνός) *7,

— κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου (ρύζι) *8,

— κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 603/95 του Συμβουλίου (αποξηραμένες ζωοτροφές) *9,

— κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου (οπωροκηπευτικά) *10,

— κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου (μεταποιημένα προϊόντα με βάση τα οπωροκηπευτικά) *11,

*1 ΕΕ 172 της 30.9.1966, σ. 3025/66.

*2 ΕΕ L 246 της 5.11.1971, σ. 1.

*3 ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 1.

*4 ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 49.

*5 ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 77.

*6 ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

*7 ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70.

*8 ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.

*9 ΕΕ L 63 της 21.3.1995, σ. 1.

*10 ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

*11 ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 29.

▼ M5

- κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου (βόειο κρέας) *12,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου (γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα) *13,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου (οίνος) *14,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (προϊόντα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας) *15,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1673/2000 του Συμβουλίου (λίνος και κάνναβης) *16,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου (ζάχαρη) *17,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 του Συμβουλίου (αιγοπρόβειο κρέας) *18,
 - κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 670/2003 του Συμβουλίου (αιθυλική αλκοόλη γεωργικής προέλευσης) *19.
- β) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου (καθεστώς άμεσης στήριξης) *20.
- γ) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1051/2001 του Συμβουλίου (καθεστώς ενίσχυσης που προβλέπεται για το βαμβάκι) *21.
- δ) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου (καθεστώς στήριξης στους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών) *22.
- ε) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου (καθεστώς στήριξης στους παραγωγούς ορισμένων εσπεριδοειδών) *23.
- στ) κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3448/93 του Συμβουλίου (καθεστώς συναλλαγών που εφαρμόζεται σε ορισμένα εμπορεύματα που προέρχονται από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων) *24.

*12 ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.

*13 ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.

*14 ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

*15 ΕΕ L 17 της 21.1.2000, σ. 22.

*16 ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 16.

*17 ΕΕ L 178 της 30.6.2001, σ. 1.

*18 ΕΕ L 341 της 22.12.2001, σ. 3.

*19 ΕΕ L 97 της 15.4.2003, σ. 6.

*20 ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1.

*21 ΕΕ L 148 της 1.6.2001, σ. 3.

*22 ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 1.

*23 ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 49.

*24 ΕΕ L 318 της 20.12.1993, σ. 18.

▼ **M4***Άρθρο 2*

Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις εγγυήσεις που παρέχονται για την εξασφάλιση της καταβολής των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου ⁽³⁷⁾.

▼ **B***Άρθρο 3*

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

α) «εγγύηση», η εξασφάλιση ότι θα καταβληθεί ή θα καταπέσει ποσό χρημάτων στην αρμόδια αρχή αν δεν τηρηθεί συγκεκριμένη υποχρέωση.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις για τις οποίες οι κανονισμοί που αναφέρονται στο άρθρο 1 προβλέπουν εγγύηση που ανταποκρίνεται στον ορισμό αυτό, ανεξάρτητα από το εάν χρησιμοποιείται ο συγκεκριμένος όρος «εγγύηση»

β) «συνολική εγγύηση», η εγγύηση που συστήνεται με την αρμόδια αρχή με σκοπό την εξασφάλιση της τήρησης περισσότερων από μιας υποχρεώσεων.

γ) «υποχρέωση», η απαίτηση ή το σύνολο απαιτήσεων που επιβάλλεται από ένα κανονισμό, να πραγματοποιηθεί ενέργεια ή να μην πραγματοποιηθεί ενέργεια·

δ) «αρμόδια αρχή», είτε η αρχή που είναι αρμόδια να αποδέχεται εγγύηση, είτε η αρχή που είναι αρμόδια να αποφασίζει εάν θα αποδεσμευθεί ή θα καταπέσει η εγγύηση σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζεται.

ΤΙΤΛΟΣ II

Απαίτηση Σύστασης Εγγύησης*Άρθρο 4*

Η εγγύηση συστήνεται από ή για λογαριασμό προσώπου που είναι υπεύθυνο για την καταβολή του χρηματικού ποσού εφόσον δεν εκπληρώνεται η υποχρέωση.

Άρθρο 5

1. Η αρμόδια αρχή μπορεί να μην απαιτεί τη σύσταση εγγύησης όταν το υπό εγγύηση ποσό είναι κατώτερο από ► **M4** 500 ευρώ ◀.

2. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 1, ο ενδιαφερόμενος αναλαμβάνει γραπτώς την υποχρέωση που θα είχε συστήσει εγγύηση και η οποία, εν συνεχεία, θα είχε καταπέσει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει.

▼ **M4**▼ **B***Άρθρο 6*

Η αρμόδια αρχή μπορεί να μην απαιτεί εγγύηση αν ο υπεύθυνος για την τήρηση των υποχρεώσεων είναι:

α) δημόσιος φορέας υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων δημόσιας αρχής, ή

▼B

- β) ιδιωτικός φορέας εφόσον ασκεί, υπό κρατική επίβλεψη, παρόμοια καθήκοντα.

▼M3**▼B**

ΤΙΤΛΟΣ III

Μορφές Εγγυήσεων*Άρθρο 8*

1. Η εγγύηση είναι δυνατόν να συσταθεί:
- α) υπό μορφή κατάθεσης μετρητών όπως ορίζεται στα άρθρα 13 και 14, ή/και
 - β) υπό μορφή εγγύησης όπως ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1.
2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει τη σύσταση εγγύησης:
- α) υπό μορφή υποθήκης που αφορά το σχετικό ποσό, ή/και
 - β) υπό μορφή δεσμευμένου λογαριασμού σε τράπεζα, ή/και
 - γ) υπό μορφή αναγνωρισμένων απαιτήσεων έναντι δημόσιου φορέα ή δημόσιου ταμείου, που είναι απαιτητές και πληρωτές, και έναντι των οποίων δεν προηγείται άλλη απαίτηση, ή/και
 - δ) υπό μορφή εγγυήσεων διαπραγματεύσιμων στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, υπό τον όρο ότι έχουν εκδοθεί ή είναι εγγυημένες από το εν λόγω κράτος, ή/και
 - ε) υπό μορφή ομολόγων τα οποία εκδίδονται από ενυποθηκευτικούς πιστωτικούς οργανισμούς εισαγμένους στο χρηματιστήριο και προς πώληση στην ελεύθερη αγορά, υπό τον όρο ότι η κατάταξή τους από άποψη πιστωτικής επιφάνειας είναι ίση με αυτή των κρατικών ομολόγων του Δημοσίου.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν συμπληρωματικούς όρους για την αποδοχή των εγγυήσεων του τύπου που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 9

Η αρμόδια αρχή αρνείται την αποδοχή ή απαιτεί την αντικατάσταση κάθε προσφερόμενης εγγύησης, όταν κρίνει ότι η εγγύηση αυτή είναι ανεπαρκής ή μη ικανοποιητική ή ότι δεν παρέχει κάλυψη για επαρκή χρονική περίοδο.

Άρθρο 10

1. α) Το υποθηκευμένο στοιχείο ενεργητικού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή εγγυήσεις ή ομόλογα που έχουν κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε) πρέπει, κατά τη σύσταση της εγγύησης, να έχουν εφικτή αξία τουλάχιστον 115 % της αξίας της απαιτούμενης εγγύησης·
- β) η εφικτή αξία εγγύησης ή ομολόγου εκτιμάται βάσει της τελευταίας διαθέσιμης δήλωσης τιμών·
- γ) Σε περίπτωση αποδοχής των εγγυήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία α), δ) ή ε), ο ενδιαφερόμενος πρέπει να αναλάβει γραπτή υποχρέωση παροχής συμπληρωματικής εγγύησης ή αντικατάστασης της αρχικής

▼B

εγγύησης, εφόσον η εν λόγω εφικτή αξία, για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών είναι κατώτερη από το 105 % της απαιτούμενης εγγύησης. Αυτή η γραπτή υποχρέωση δεν είναι απαραίτητη, εάν ήδη προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία. Η αρμόδια αρχή επανεξετάζει τακτικά την αξία των εν λόγω στοιχείων ενεργητικού, εγγυήσεων ή ομολόγων.

2. α) Η εφικτή αξία εγγύησης του τύπου που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία α), δ) και ε) εκτιμάται, εφόσον κρίνεται απαραίτητο, από την αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τα προβλεπόμενα έξοδα εκχώρησης·
- β) εφόσον η αρμόδια αρχή το απαιτεί, ο ενδιαφερόμενος που παρέχει την εγγύηση πρέπει να αποδείξει την εφικτή αξία της.

Άρθρο 11

1. Κάθε εγγύηση μπορεί να αντικατασταθεί από άλλη. Εντούτοις, η αντικατάσταση εξαρτάται από τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας αρχής:

- α) όταν η εγγύηση έχει καταπέσει αλλά δεν έχει ακόμη εκχωρηθεί, ή
- β) όταν η εγγύηση αντικατάστασης ανήκει σε έναν από τους τύπους εγγυήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2.

2. Μια συνολική εγγύηση είναι δυνατόν να αντικατασταθεί από άλλη συνολική εγγύηση, υπό τον όρο ότι η νέα συνολική εγγύηση καλύπτει τουλάχιστον το μέρος της αρχικής συνολικής εγγύησης, που προορίζεται κατά τη στιγμή της αντικατάστασης, να διασφαλίζει μια ή περισσότερες υποχρεώσεις που εξακολουθούν να εκκρεμούν.

▼M7*Άρθρο 12*

1. Το ποσό κάθε εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 1 είναι σε ευρώ.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν η εγγύηση γίνεται αποδεκτή σε ένα κράτος μέλος που δεν ανήκει στη ζώνη ευρώ, σε εθνικό νόμισμα, το ποσό της εγγύησης σε ευρώ μετατρέπεται στο νόμισμα αυτό σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1913/2006 της Επιτροπής⁽⁵³⁾. Η υποχρέωση που αντιστοιχεί στην εγγύηση και όποιο ποσό παρακρατείται σε περίπτωση παρατυπίας ή παράβασης εξακολουθεί να εκφράζεται σε ευρώ.

▼B*Άρθρο 13*

Όταν η κατάθεση μετρητών διενεργείται με έμβασμα, δεν θεωρείται ότι έχει συσταθεί εγγύηση παρά μόνον όταν η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι τα χρήματα μπορούν να πιστωθούν στο λογαριασμό της.

Άρθρο 14

1. Επιταγή, που αφορά ένα ποσό την πληρωμή που (SIC! του) οποίου εγγυάται οικονομικός οργανισμός αναγνωρισμένος για το σκοπό αυτό από το κράτος μέλος της αρμόδιας αρχής, θεωρείται σαν κατάθεση μετρητών. Η αρμόδια αρχή δεν υποχρεούται να προσκομίσει την επιταγή αυτή προς πληρωμή παρά μόνον όταν η εγγυητική περίοδος πρόκειται να λήξει.

2. Επιταγή, άλλη από αυτή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, συνιστά εγγύηση μόνον όταν η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι τα χρήματα μπορούν να πιστωθούν στο λογαριασμό της.

▼B

3. Οι δαπάνες που επιβάλλονται από τους οικονομικούς οργανισμούς βαρύνουν το μέρος που συστήνει την εγγύηση.

Άρθρο 15

Εγγύηση που συστήνεται με τη μορφή μετρητών δεν είναι τοκοφόρος γι' αυτόν που τη συστήνει.

Άρθρο 16

1. Ο εγγυητής πρέπει να έχει τη συνήθη κατοικία του ή να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα και, με επιφύλαξη των διατάξεων της συνθήκης όσον αφορά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, να έχει γίνει αποδεκτός από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει συσταθεί η εγγύηση. Ο εγγυητής δεσμεύεται με γραπτή εγγύηση.

2. Η γραπτή εγγύηση πρέπει τουλάχιστον:

α) να προσδιορίζει την υποχρέωση, ή εφόσον πρόκειται για συνολική εγγύηση, τον τύπο ή τους τύπους της υποχρέωσης την τήρηση των οποίων εγγυάται η καταβολή χρηματικού ποσού·

β) να αναφέρει το μέγιστο ποσό που εγγυάται ο εγγυητής·

γ) να προσδιορίζει ότι ο εγγυητής δεσμεύεται, από κοινού και εξ ολοκλήρου με το μέρος που είναι υπεύθυνο για να τηρήσει την υποχρέωση να καταβάλει σε 30 ημέρες μετά την απαίτηση της αρμόδιας αρχής και μέσα στα όρια της εγγύησης, το ποσό που οφείλεται όταν η εγγύηση καταπίπτει.

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποδεχθεί γραπτή τηλεπικοινωνία που αποστέλλει ο εγγυητής, η οποία θεωρείται ότι συνιστά γραπτή εγγύηση. Στην περίπτωση αυτή, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα προς εξακρίβωση της γνησιότητάς της.

4. Η αρμόδια αρχή καθορίζει, μετά τη σύσταση συνολικής γραπτής εγγύησης, τη διαδικασία που θα ακολουθηθεί σύμφωνα με την οποία ολόκληρη ή μέρος της συνολικής εγγύησης προορίζεται για επί μέρους υποχρέωση.

Άρθρο 17

Αμέσως, μόλις μέρος της συνολικής εγγύησης προορίζεται για επί μέρους υποχρέωση, πρέπει να αναθεωρηθεί το διαθέσιμο υπόλοιπο.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προκαταβολές*Άρθρο 18*

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου:

— εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις για τις οποίες η ειδική νομοθεσία προβλέπει ότι πρέπει να προκαταβληθεί ποσό πριν από την τήρηση υποχρέωσης.

▼M6**▼B***Άρθρο 19*

1. Η εγγύηση αποδεσμεύεται όταν:

▼B

- α) έχει εδραιωθεί το δικαίωμα προς απόληψη του ποσού που έχει χορηγηθεί, ή
- β) έχει επιστραφεί το ποσό που χορηγήθηκε, επαυξημένο κατά το ποσοστό που προβλέπεται από την ειδική κοινοτική νομοθεσία.

▼M1

2. Εφόσον έχει ξεπεραστεί η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για να αποδειχθεί το οριστικό δικαίωμα χορήγησης του ποσού που έχει προκαταβληθεί χωρίς να έχει προσκομισθεί η απόδειξη για το δικαίωμα, η αρμόδια αρχή εφαρμόζει αμέσως τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Η προθεσμία μπορεί να μεταφερθεί σε περίπτωση ανωτέρας βίας.

Ωστόσο, στις περιπτώσεις που υπάρχει σχετική πρόβλεψη από την κοινοτική νομοθεσία, η απόδειξη μπορεί ακόμα να προσκομισθεί μετά από την ημερομηνία αυτή έναντι μερικής επιστροφής της εγγύησης.

▼B

3. Εφόσον οι κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την ανωτέρα βία προβλέπουν ότι η επιστροφή περιορίζεται στο προκαταβληθέν ποσό, εφαρμόζονται οι ακόλουθες συμπληρωματικές διατάξεις:

- α) οι περιστάσεις που φέρονται ότι συνιστούν περίπτωση ανωτέρας βίας κοινοποιούνται στην αρμόδια αρχή σε προθεσμία 30 ημερών. Η προθεσμία αυτή αρχίζει την ημέρα κατά την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος πληροφορήθηκε την ύπαρξη κατάστασης που θα ήταν δυνατό να δικαιολογήσει περίπτωση ανωτέρας βίας·
- β) το ενδιαφερόμενο μέρος επιστρέφει την προκαταβολή ή το σχετικό μέρος του ποσού της σε προθεσμία 30 ημερών από την ημερομηνία που η αρμόδια αρχή εκδίδει την αίτηση για επιστροφή.

Εφόσον δεν έχουν τηρηθεί οι συμπληρωματικές διατάξεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), οι όροι επιστροφής είναι οι ίδιοι με τους όρους που εφαρμόζονται όταν δεν υπάρχει περίπτωση ανωτέρας βίας.

ΤΙΤΛΟΣ V

Αποδέσμευση και Κατάπτωση Εγγυήσεων άλλων από αυτές που αναφέρονται στον Τίτλο IV*Άρθρο 20*

- 1. Μία υποχρέωση μπορεί να ενέχει πρωτογενείς, δευτερογενείς ή τριτογενείς απαιτήσεις.
- 2. Η πρωτογενής απαίτηση είναι η απαίτηση, που αποτελεί βασικό στόχο του κανονισμού που την επιβάλλει, να πραγματοποιηθεί ή να μην πραγματοποιηθεί ενέργεια.
- 3. Η δευτερογενής απαίτηση είναι η απαίτηση για τήρηση προθεσμίας προς εκτέλεση της πρωτογενούς απαίτησης.
- 4. Η τριτογενής απαίτηση είναι κάθε άλλη απαίτηση που επιβάλλεται από κανονισμό.
- 5. Ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται όταν η ειδική κοινοτική νομοθεσία δεν έχει καθορίσει την ή τις πρωτογενείς απαιτήσεις.

▼M1

6. Κατά την έννοια του παρόντος τίτλου, νοείται ως «αντίστοιχο τμήμα του εγγυημένου ποσού» το τμήμα του ποσού της εγγύησης που αντιστοιχεί στην ποσότητα για την οποία δεν τηρήθηκε μια απαίτηση.

▼B*Άρθρο 21*

Η εγγύηση αποδεσμεύεται αμέσως μόλις παρασχεθεί η απόδειξη, που προβλέπεται για τον σκοπό αυτό, ότι έχουν τηρηθεί οι πρωτογενείς, δευτερογενείς και τριτογενείς απαιτήσεις.

*Άρθρο 22***▼M1**

1. Η εγγύηση καταπίπτει στο σύνολό της για την ποσότητα για την οποία δεν τηρήθηκε μια πρωτογενής απαίτηση, εκτός εάν αυτό κατέστη αδύνατο λόγω ανωτέρας βίας.

2. Θεωρείται ότι πρωτογενής απαίτηση δεν έχει τηρηθεί εάν δεν προσκομισθεί η αντίστοιχη απόδειξη μέσα στην προθεσμία που καθορίζεται για την προσκόμιση της εν λόγω απόδειξης, εκτός εάν περίπτωση ανωτέρας βίας έχει εμποδίσει την προσκόμιση αυτής μέσα στην καθορισμένη προθεσμία. Κινείται αμέσως η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29 για να ανακτηθεί το ποσό που έχει καταπέσει.

▼B

3. Εάν προσκομισθεί η απόδειξη για την τήρηση όλων των πρωτογενών απαιτήσεων μέσα στους 18 μήνες, που ακολουθούν την προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, επιστρέφεται το 85 % του ποσού που έχει καταπέσει.

Εάν προσκομισθεί η απόδειξη για την τήρηση όλων των πρωτογενών απαιτήσεων μέσα στους 18 μήνες που ακολουθούν την προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο και εφόσον δεν έχει τηρηθεί η συναφής δευτερογενής απαίτηση, το ποσό που επιστρέφεται είναι ίσο με το ποσό που θα αποδεσμευόταν σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 23 παράγραφος 2, μειωμένο κατά 15 % του σχετικού μέρους του υπό εγγύηση ποσού.

4. Καμιά επιστροφή του ποσού που έχει καταπέσει δεν πραγματοποιείται, στην περίπτωση που η απόδειξη για την τήρηση όλων των πρωτογενών απαιτήσεων προσκομίζεται, μετά την προθεσμία των 18 μηνών που προβλέπεται στην παράγραφο 3 ► **M1** εκτός εάν περίπτωση ανωτέρας βίας εμπόδισε την προσκόμιση αυτής της απόδειξης μέσα στην καθορισμένη προθεσμία ◀.

Άρθρο 23

1. Εφόσον προσκομίζεται η σχετική απόδειξη, μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται για το σκοπό αυτό, ότι έχουν τηρηθεί όλες οι πρωτογενείς απαιτήσεις και όταν δεν έχει τηρηθεί η δευτερογενής, η εγγύηση αποδεσμεύεται μερικά και καταπίπτει το υπόλοιπο της εγγύησης. Κινείται αμέσως η διαδικασία του άρθρου 29 για την ανάκτηση του ποσού που έχει καταπέσει.

2. Το ποσό της εγγύησης που αποδεσμεύεται είναι: η εγγύηση που καλύπτει το σχετικό μέρος που (SIC! του) υπό εγγύηση ποσού, μειωμένο κατά

α) 15 %, και

β) — 10 % του ποσού που υπολείπεται μετά τη μείωση κατά 15 % για κάθε ημέρα κατά την οποία:

— έχει σημειωθεί υπέρβαση μέγιστης προθεσμίας ίσης ή κατώτερης από 40 ημέρες,

— δεν έχει τηρηθεί ελάχιστη προθεσμία ίση ή κατώτερη με 40 ημέρες,

— 5 % του ποσού που υπολείπεται μετά τη μείωση κατά 15 % για κάθε ημέρα κατά την οποία:

▼B

- έχει σημειωθεί υπέρβαση μέγιστης προθεσμίας 41 έως 80 ημερών,
- δεν έχει τηρηθεί ελάχιστη προθεσμία 41 έως 80 ημερών,
- 2 % του ποσού που υπολείπεται μετά τη μείωση κατά 15 % για κάθε ημέρα κατά την οποία:
 - έχει σημειωθεί υπέρβαση μέγιστης προθεσμίας ίσης ή ανώτερης από 81 ημέρες,
 - δεν έχει τηρηθεί ελάχιστη προθεσμία ίση ή ανώτερη με 81 ημέρες.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στις προθεσμίες, όσον αφορά τις αιτήσεις και τη χρησιμοποίηση των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού, συμπεριλαμβανομένης και κάθε προθεσμίας σχετικά με τον καθορισμό των εισφορών κατά την εισαγωγή και την εξαγωγή και των επιστροφών κατά την εξαγωγή μέσω διαγωνισμού.

*Άρθρο 24***▼M1**

1. Η μη τήρηση μιας ή περισσοτέρων από τις τριτογενείς απαιτήσεις έχει σαν αποτέλεσμα να καταπίπτει το 15 % του αντιστοίχου τμήματος του εγγυημένου ποσού, εκτός εάν εμπόδισε την τήρησή της περίπτωση ανωτέρας βίας.

▼B

2. Κινείται αμέσως η διαδικασία του άρθρου 29 για την ανάκτηση του ποσού που έχει καταπέσει.
3. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 22 παράγραφος 3.

▼M1*Άρθρο 25*

Στις περιπτώσεις που προσκομίζεται η απόδειξη ότι έχουν τηρηθεί όλες οι πρωτογενείς απαιτήσεις αλλά συγχρόνως δεν έχει τηρηθεί μια δευτερογενής απαίτηση και μια τριτογενής απαίτηση, εφαρμόζονται τα άρθρα 23 και 24 και το συνολικό ποσό που καταπίπτει είναι το ποσό που καταπίπτει κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, αυξημένο κατά 15 % του αντιστοίχου τμήματος του ποσού για το οποίο έχει συσταθεί η εγγύηση.

▼B*Άρθρο 26*

Το σύνολο του ποσού που καταπίπτει δεν μπορεί να υπερβαίνει το 100 % του σχετικού μέρους του υπό εγγύηση ποσού.

▼M1

ΤΙΤΛΟΣ VI

Γενικές διατάξεις**▼B***Άρθρο 27*

1. Η εγγύηση αποδεσμεύεται εν μέρει κατόπιν αιτήσεως όταν προσκομίζεται η απόδειξη που προβλέπεται για το σκοπό αυτό, σε σχέση με μέρος της ποσότητας του προϊόντος, υπό τον όρο ότι το μέρος αυτό δεν είναι λιγότερο από την ελάχιστη ποσότητα που έχει ορισθεί στον κανονισμό που επιβάλλει την εγγύηση.

▼B

Στις περιπτώσεις που η ειδική κοινοτική νομοθεσία δεν προβλέπει ελάχιστη ποσότητα, η αρμόδια αρχή έχει τη δυνατότητα να περιορίζει η ίδια τον αριθμό των μερικών αποδεσμεύσεων, οιοδήποτε ποσού της εγγύησης που μπορούν να προσδιορίζουν ελάχιστο ποσό για κάθε αποδέσμευση του τύπου αυτού.

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί γραπτή αίτηση προς αποδέσμευση προτού προβεί στην αποδέσμευση ολόκληρης ή μέρους της εγγύησης.

3. Σε περίπτωση που η εγγύηση καλύπτει, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος (SIC! παράγραφος) 1, περισσότερο από το 100 % του ποσού που απαιτείται να τεθεί υπό εγγύηση, το μέρος της εγγύησης που υπερβαίνει το 100 % αποδεσμεύεται, όταν το υπόλοιπο του υπό εγγύηση ποσού αποδεσμευθεί ή καταπέσει.

Άρθρο 28

1. Όταν δεν έχει ορισθεί συγκεκριμένη προθεσμία για την προσκόμιση των απαραίτητων αποδείξεων για την αποδέσμευση της εγγύησης, η προθεσμία είναι:

- α) 12 μήνες από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται για την τήρηση όλων των πρωτογενών απαιτήσεων, ή
- β) σε περιπτώσεις που δεν έχει ορισθεί συγκεκριμένη προθεσμία, 12 μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία έχουν τηρηθεί όλες οι πρωτογενείς απαιτήσεις.

2. Η προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1 δεν υπερβαίνει τα 3 έτη από την ημερομηνία κατά την οποία έχει συσταθεί εγγύηση για την εν λόγω υποχρέωση εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας.

▼M1**▼M3***Άρθρο 29*

1. Όταν η αρμόδια αρχή γνωρίζει τις συνθήκες που συνεπάγονται την κατάπτωση της εγγύησης, στο σύνολό της ή εν μέρει, ζητά χωρίς καθυστέρηση από τον ενδιαφερόμενο την πληρωμή του ποσού της εγγύησης που έχει καταπέσει· η δε πληρωμή αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί σε προθεσμία 30 ημερών από την ημέρα παραλαβής της αίτησης.

Στην περίπτωση κατά την οποία η πληρωμή δεν έχει πραγματοποιηθεί στην ταχθείσα προθεσμία, η αρμόδια αρχή:

- α) εγγράφει χωρίς καθυστέρηση σε πίστωσή της την εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
- β) απαιτεί χωρίς καθυστέρηση από τον εγγυητή που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β) να προβεί σε πληρωμή, η δε πληρωμή αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί σε προθεσμία 30 ημερών από την ημέρα παραλαβής της αίτησης·
- γ) λαμβάνει χωρίς καθυστέρηση τα απαραίτητα μέτρα ώστε:
 - i) να μετατραπούν σε χρήματα οι εγγυήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία α), γ), δ) και ε), ώστε να ανακτηθεί το οφειλόμενο ποσό,
 - ii) να τεθούν στη διάθεσή της τα χρήματα που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β) έχουν δεσμευθεί σε τράπεζα.

Η αρμόδια αρχή μπορεί χωρίς καθυστέρηση να εγγράψει οριστικά σε πίστωσή της την εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α), χωρίς να ζητήσει προηγουμένως την πληρωμή από τον ενδιαφερόμενο.

▼ M3

2. Η αρμόδια αρχή μπορεί να παραιτείται από το δικαίωμα για κατάπτωση ενός ποσού μέχρι ► **M4** 60 ευρώ ◀, υπό τον όρο ότι παρόμοιες διατάξεις για ανάλογες περιπτώσεις, προβλέπονται με νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική πράξη.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, όταν λαμβάνεται απόφαση για κατάπτωση μιας εγγυήσεως και η εφαρμογή της αναβάλλεται συνεπεία προσφυγής σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο καταβάλλει τόκους για το ποσό που όντως κατέπεσε για το διάστημα που αρχίζει 30 ημέρες μετά την παραλαβή της αίτησης πληρωμής σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο και που λήγει την ημέρα πριν από την πληρωμή του ποσού που όντως κατέπεσε.

▼ M4

Όταν μετά από το αποτέλεσμα της προσφυγής ζητείται από τον ενδιαφερόμενο να πληρώσει εντός 30 ημερών το ποσό που έχει καταπέσει, το κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει, για τον υπολογισμό των τόκων, ότι η πληρωμή πραγματοποιείται την εικοστή ημέρα που έπεται της ημερομηνίας της αιτήσεως αυτής.

▼ M3

Το σχετικό επιτόκιο υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας και, πάντως, δεν είναι χαμηλότερο από το επιτόκιο που εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ανάκτησης εθνικών ποσών.

Οι οργανισμοί πληρωμής αφαιρούν τους τόκους από τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 352/78 ⁽³⁹⁾.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν περιοδικά να συμπληρώνεται η εγγύηση σε σχέση με το αντίστοιχο επιτόκιο.

Όταν η εγγύηση έχει καταπέσει και το ποσό έχει πιστωθεί στο ΕΓΤΠΕ και, μετά από έκβαση προσφυγής, το ποσό που έχει καταπέσει, συμπεριλαμβανομένου του επιτοκίου που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, πρέπει να επιστραφεί, στο σύνολό του ή εν μέρει, το προς επιστροφή ποσό επιβαρύνει το ΕΓΤΠΕ εκτός και αν η επιστροφή της εγγύησης βαρύνει διοικητικές αρχές ή άλλους φορείς των κρατών μελών λόγω αμέλειας ή σοβαρού λάθους.

▼ B*Άρθρο 30*

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ και των λοιπών αντιστοίχων άρθρων των άλλων κανονισμών που αφορούν κοινή οργάνωση των αγορών, μπορεί να προβλέπει παρεκκλίσεις από τις προαναφερόμενες διατάξεις.

ΤΙΤΛΟΣ VII

▼ M4**Πληροφορίες***Άρθρο 31*

1. Τα κράτη μέλη διατηρούν στη διάθεση της Επιτροπής, για κάθε οικονομικό έτος, το συνολικό αριθμό και το συνολικό ποσό των εγγυήσεων που έχουν καταπέσει, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 29, αναφέροντας αυτές που κατανέμονται στους εθνικούς προϋπολογισμούς και αυτές που κατανέμονται στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται για όλες τις εγγυήσεις που καταπίπτουν για ποσό ανώτερο από 1 000 ευρώ και για κάθε κοινοτική διάταξη που προβλέπει εγγύηση.

▼M4

3. Στις πληροφορίες αναφέρονται τόσο τα ποσά που έχει καταβάλλει άμεσα ο ενδιαφερόμενος όσο και τα ποσά που προκύπτουν από την κατάπτωση των εγγυήσεων.

Άρθρο 32

Τα κράτη μέλη διατηρούν στη διάθεση της Επιτροπής τις κάτωθι πληροφορίες:

- α) τους τύπους των οργανισμών στους οποίους επιτρέπεται να παρέχουν εγγύηση καθώς και τους σχετικούς όρους·
- β) τους τύπους των εγγυήσεων που είναι αποδεκτές δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 καθώς και τους σχετικούς όρους.

▼B*Άρθρο 33*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 1986.

Εφαρμόζεται στις εγγυήσεις που συστήνονται από την ημερομηνία αυτή, καθώς και στις συνολικές εγγυήσεις που χρησιμοποιούνται από την ημερομηνία αυτή για να εξασφαλίζεται η τήρηση μιας ή περισσότερων επί μέρους υποχρεώσεων.

Μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, εφαρμόζεται στις εγγυήσεις που έχουν συσταθεί πριν από την ημερομηνία αυτή και δεν έχουν ακόμη αποδεσμευθεί ή καταπέσει.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.